

Пісні з села Борове Рокитнівського району

(за матеріалами експедиції 1999 року)

Запис Раїси ЦАПУН

Петровочка – мала ночка (петрівчана)

L.120

1. Пет-ро - воч - ка... Пет-ро-воч-ка – ма - ла ноч-ка,
ку - па - ла - са лас - то - во - ч[ка].

1. Петровочка...
Петровочка – мала ночка,
Купаласа ластовоч[ка].
2. Купаласа...
Купаласа, беліласа,
Щоб дівчина журилас[а].
3. Чом дубочок...
Чом дубочок не розвивса,
Чому хлопець не женивс[а]?
4. Не женивса...
Не женивса, бо не пора –
Ще дівчина не готов[а].
5. Ще подарков...
Ще подарков не наткала,
А вже хлопца сподобал[а].
6. Ще рушничков...
Ще рушничков не беліла,
А вже хлопца полюбіл[а].

Записала Р.В.Цапун у с.Борове Рокитнівського р-ну
від Довгаль М.П., 1920 р.н. Транскрипція Р.Цапун

Iз зеленого гаю (купальська)

J. 78

1.Iз зе - ле - но - го га - ю

сі - вий конь ві - бе - га - е,

Ку - пай - ло - ві - вай - ло.

1. Iз зеленого гаю
Сівий конь вібегає,
Купайлово-вайло.
2. Ой да на тому коню
Да сидить хлопець гарний,
Купайлово-вайло.
3. – Ой коню, мой коню,
Куди мі поїдемо?
Купайлово-вайло.
4. – А мі поїдемо
На Боровскеє село,
Купайлово-вайло.
5. А в Боровому селі
Усі девки гарніє,
Купайлово-вайло.

Матьонко-голубонько (весільна)

$\text{♩} = 180$

1. Ма-тьон-ко-го-лу-боń-ко, ма-тьон-ко-го-лу-боń-ко,

зладъ мі-нє го-ло - вонъ - к[у].

1. Матьонко-голубонько, 2
Зладъ мінє головоньк[у].
2. Зладю, доненько, зладю, 2
Ничого ни порад[ю].
3. Ничого ни порадю, 2
До шлюбу й одпровад[ю].
4. Там тобє ручки зв'яжут, 2
Щирую правду скаж[ут].
5. З белою хустиною, 2
З чужою дитиной[у].
6. Белою, беленъкою 2
З чужою міленькой[у].

4. На жаху-то він під
Не жаху-то він під
- Ше дівчина-то він під
Куцун-то він під
5. Ше ро-
На пісні-то він під
- А якоже худа-то він під
Куцун-то він під
6. Ше рутиничак-
Ше рутиничак- не беді-
А якоже худота- долюбі-?

Записала Р.В.Цапун у с.Борове Рокитнівського р-ну
від Довгаль М.П., 1920 р.н. Транскрипція Р.Цапун

Лєти, лєти, соколоньку (весільна)

J = 114

Лє-ти, лє-ти, со-ко-ло-нь-ку, по-пе-ре-ду нас
да за-нє-си вєс-то-нь-ки й ма-тьон-ци ї од нас.

1. Лєти, лєти, соколоньку, попереду нас
Да занеси вестоночки й матъонци ї од нас.
2. Ой нехай віходят із хлєбом,
Да звенчалі дочечку із дєдом.
3. Ой не з хлєбом, не з хлєбом — з калачем,
Да звенчалі дочечку з паничем.
4. Не з паничем, не з паничем — з мужиком,
Да зв'язалі рученьки рушником.
5. Не рушником, не рушником — хустина була,
А вже тую хустину матъонка дала.

Голосіння за онуком

$\text{♩} \approx 160$

The musical score consists of ten staves of music with lyrics in Ukrainian. The key signature varies by staff: 7, 7, 8, 13, 13, 23, 5, 13, 15, and 9. The tempo is indicated as $\text{♩} \approx 160$.

Staff 1: Ox I - ва - noch - ку, си - noch - ку наш!

Staff 2: A ти ж од - 'еж - джав жи - вий - здо - ро - вий,

Staff 3: а те - пер прі - вез - лі те - бе не - жи - во - го,

Staff 4: у ха - ту внес - лі, а ми бє - жи - мо да го - ло - си - мо -

Staff 5: ду - ма - е - мо, що ти ще жи - вий.

Staff 6: Ох, а те - бе вже не - жи - вого внес - лі, мой синnoch - ку, мой ба - течк[у].

Staff 7: Ой тво - е де - точки, тво - я жон - ка плачут, роз - би - ва - ют - ца,

Staff 8: а ти ні - чо - го не чу - еш і не ба - чиш.

Staff 9: Мо - я ди - ти - noch - ка зо - ло - те - сень - ка!

Staff 10: ох, а я - ке жти нам зро - бив лі - то, я - кий Ве - лік - день.

Staff 11: А ми не ба - чі - лі ні Ве - лі - код - ня, ні - чо - го.

Ох Іваночку, синочку наш!

А ти ж од'єжджав живий-здоровий,

А тепер привезлі тебе неживого,

У хату внеслі, а ми бежимо да голосимо —

Думаємо, що ти ще живий.

Ох, а тебе вже неживого внеслі,

мой синочку, мой батечк[у].

Ой твоє деточки, твоя жонка плачут, розбиваютьца,

А ти нічого не чуєш і не бачиш.

Моя дитиночка золотесенька!

Ох, а яке ж ти нам зробив літо, який Велікдень.

А ми не бачілі ні Велікодня, нічого.

Записала Р.В.Цапун у с.Борове Рокитнівського р-ну
від Довгаль М.П., 1920 р.н. Транскрипція Р.Цапун

Довгаль М.П., 1920 р.н., с.Борове Рокитнівського району.

Фото Раїси Цапун (з власного архіву).

Породила міне мати

(звичайна)

J=96

1.По-ро - ди - ла мі - не ма - ти
у съва - ту - ю су - бо - ту,
да - ла ж мі - не гор - ку до - лю
да й на мо - - ю су - хо - ту.

1. Породила міне мати у съватую суботу,
Дала ж міне горку долю да й на мою сухоту.
2. Породила міне мати у съватую недъилю,
Дала ж міне горку долю, де ж я єї подъину?
3. – Десь ти міне, моя мати, да в купелі не купала,
Що ж ти міне, моя мати, щастє-долю не прохала.
4. – А я ж тобє, моя доню, щастє-долю прохала,
Только ж твоя ліха доля за тобою слѣд топтала.